

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. februar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh.: Selina Rosenmeier
Sagsnr.: 2016-0030-4115
Dok.: 1865242

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 218 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 218 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan justitsministeren oplyse de egentlige bevæggrunde for, at anklagemyndigheden spilder dyrebare ressourcer på at retsforfølge et offer for et terrorangreb (Lars Hedegaard) ved at anklage ham for at have brudt et navneforbud på sin gerningsmand – et navneforbud, som adskillige danske og udenlandske medier for længst har brudt - og som i øvrigt er meningsløst al den stund, at terroristen må formodes at have sluttet sig til Islamisk Stat og derfor må betragtes som værende i krig med den danske stat?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Jeg kan mere generelt oplyse, at det følger af retsplejelovens § 31, stk. 1, at retten i straffesager kan forbyde, at der sker offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for bl.a. sigtede (tiltalte), eller at den pågældendes identitet på anden måde offentliggøres, når offentlig gengivelse må antages at bringe nogens sikkerhed i fare, eller når offentlig gengivelse vil udsætte nogen for unødigt krænkelse (navneforbud).

Efter bestemmelsen i § 31, stk. 3, skal retten ved afgørelsen om navneforbud tage hensyn til lovovertrædelsens grovhed og samfundsmæssige betydning. Ifølge bestemmelsen taler det imod nedlæggelse af navneforbud, hvis sigtede (tiltalte) har indtaget en stilling, som i forhold til offentligheden er særligt betroet. Det følger af retsplejelovens § 32 b, at en overtrædelse af et nedlagt navneforbud straffes med bøde.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 29, stk. 3, at retten i straffesager kan træffe afgørelse om dørlukning. Efter § 29, stk. 3, nr. 4, kan der træffes afgørelse om dørlukning, når sagens behandling i et offentligt retsmøde må antages på afgørende vis at hindre sagens oplysning. Det følger herudover af § 29 c, at retten bl.a. af hensyn til sagens oplysning kan træffe afgørelse om, at også forhandling om, hvorvidt dørene skal lukkes, skal foregå for lukkede døre (dobbeltlukkede døre).

Jeg kan endelig mere generelt oplyse, at det fremgår af retsplejelovens § 742, stk. 2, at politiet efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold er begået.

2. Den sag, der er omtalt i spørgsmålet, behandles af Københavns Politi. Jeg har derfor til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Københavns Politi, der har oplyst følgende:

”Ved Retten på Frederiksbergs kendelse af 7. november 2013 blev en person varetægtsfængslet in absentia som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, ved den 5. februar 2013 kl. 11.21 på Pelagonievej 7 på Frederiksberg at have forsøgt at dræbe Lars Hedegaard Jensen. Retsmødet blev holdt for dobbeltlukkede døre af hensyn til sagens oplysning, jf. retsplejelovens § 29 c og § 29, stk. 3, nr. 4.

Den pågældende person, der er varetægtsfængslet in absentia som sigtet for drabsforsøget på Lars Hedegaard Jensen, er ikke sigtet for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser.

Ved Retten på Frederiksbergs kendelse af 30. april 2014 blev der nedlagt navneforbud for den pågældende person. Retten begrundede navneforbuddet således:

”Efter sigtelsens karakter – og idet [den pågældende person] er varetægtsfængslet in absentia og dermed ikke har haft lejlighed til at udtale sig endnu – finder retten, at offentlig gengivelse af sigtedes navn, stilling eller bopæl vil udsætte denne for unødigt krænkelser, jf. retsplejelovens § 31, stk. 1, nr. 2.

Retten finder endvidere, at de i retsplejelovens § 31, stk. 3, nævnte hensyn ikke taler mod nedlæggelse af navneforbud.”

Retsmødet blev delvis holdt for lukkede døre af hensyn til sagens oplysning, jf. retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4.

Ved Retten på Frederiksbergs kendelse af 30. oktober 2014 bestemte retten, at en af Ekstra Bladet nedlagt påstand om ophævelse af navneforbuddet vedrørende den pågældende person ikke blev taget til følge. Retten anførte bl.a. følgende:

”Der ses ikke efter navneforbuddets nedlæggelse den 30. april 2014 at være fremkommet nye oplysninger, der kan begrunde en ophævelse af det den 30. april 2014 nedlagte navneforbud.”

Dette retsmøde blev også delvist holdt for lukkede døre af hensyn til sagens oplysning, jf. retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4. Ekstra Bladet kærede kendelsen.

Østre Landsret afsagde den 24. november 2014 følgende kendelse:

”[Den pågældende person] er sigtet for forsøg på manddrab og varetægtsfængsling in absentia. Han er ikke blevet afhørt til sigtelsen, og varetægtsfængsling er sket i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, idet retten blandt andet har fundet, at der er begrundet mistanke om, at [den pågældende person] har gjort sig skyldig i forsøg på manddrab.

På denne baggrund tiltræder landsretten, at der ikke er grundlag for at ophæve det nedlagte navneforbud, idet offentlig gengivelse af [den pågældende person]s navn, stilling eller bopæl vil udsætte ham for unødvendig krænkelse.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.”

Ved kendelse af 27. januar 2016 har Retten på Frederiksberg bestemt, at en af Radio24Syv nedlagt påstand om ophævelse af navneforbuddet ikke tages til følge. Det forhold, at den pågældende persons navn er blevet nævnt flere steder, kunne efter rettens opfattelse ikke føre til et andet resultat.

Navneforbuddet er således endnu ikke blevet ophævet.”

3. Københavns Politi har endvidere oplyst, at der verserer en række sager om overtrædelse af det nedlagte navneforbud. Langt de fleste sager er oprettet efter modtagelse af anmeldelser herom. Enkelte af dem har politiet oprettet af egen

drift, når politiet er blevet opmærksom på overtrædelser af forbuddet, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2.

Københavns Politi har videre anført, at det er deres opfattelse, at politiet har pligt til efterforske og retsforfølge disse sager. Det gælder også, selv om anklagemyndigheden – som tilfældet er i den foreliggende sag – ved de to seneste retsmøder ikke har protesteret mod ophævelse af navneforbuddet, idet rettens kendelse naturligvis står ved magt og dermed skal respekteres.

Københavns Politi har endelig anført, at der i den forbindelse ikke er forskel på, om den, der sigtes/tiltales for overtrædelse af et navneforbud, er offer, en udenforstående borger eller en journalist. Er den sigtede/tiltalte offer i sagen, kan det dog efter omstændighederne være en formildende omstændighed, der kan tages hensyn til i strafudmålingen, såfremt den pågældende bliver fundet skyldig i overtrædelse af navneforbuddet.

Jeg kan henholde mig til det, som Københavns Politi har anført.”